

Arrest

nr. 150 640 van 11 augustus 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2015.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat K. BLOMME, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren in Mestia en woonde in het dorp Tumaisi. U bent gehuwd met N.A. (O.V. X).

U vroeg in België voor het eerst asiel aan op 12 augustus 2013, omdat u in Georgië als lid van de United National Movement (UNM) problemen kende met aanhangers van Georgian Dream, de partij die sinds de verkiezingen van 1 oktober 2012 aan de macht is. Het CGVS sloot deze asielaanvraag op 25 oktober 2013 af met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u uw problemen niet aannemelijk wist te maken. Deze beslissing werd op 30 januari 2014 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State (RvS) binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn.

Zonder naar uw land te zijn teruggekeerd, vroeg u op 14 februari 2014 voor een tweede keer asiel aan in België. U volhardde in het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag uit de doeken had gedaan en zei dat de politie regelmatig huiszoekingen uitvoerde bij uw vader en uw schoonouders op zoek naar u. Het CGVS besliste echter op 20 maart 2014 om deze tweede asielaanvraag niet in overweging te nemen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Opnieuw keerde u niet naar uw land van herkomst terug, maar u vroeg op 23 oktober 2014 voor een derde keer asiel aan in België. U verklaarde hierbij dat uw problemen in Georgië nog steeds actueel zijn en dat u toch nog werd lastiggevallen door uw belagers, ondanks uw regeling met hen na het teruggeven van bezwarende videobeelden die u in uw bezit had. U verklaart dat de huidige regering de UNM wil vernietigen en voegt toe dat uw schoonvader op 7 oktober 2014 het slachtoffer was geworden van een in scène gezet auto-ongeluk door dezelfde personen met wie u al problemen had. Het CGVS nam deze asielaanvraag op 17 november 2014 echter niet in overweging. De RVV verwierp op 12 januari 2015 het beroep dat u hiertegen ingediend had.

Op 22 juni 2015 wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beslist dat u moet worden vastgehouden met het oog op verwijdering wegens illegaal verblijf op het Belgisch grondgebied – uw repatriëring wordt voorzien voor 11 juli 2015. Op 10 juli 2015 dient u echter een vierde asielaanvraag in. In het kader van deze nieuwe asielaanvraag volhardt u opnieuw in uw oorspronkelijke asielrelaas en verklaart u dat u nog steeds problemen zal hebben met de huidige Georgische autoriteiten omwille van uw inzet voor de UNM destijds.

Ter staving van uw huidige, vierde asielaanvraag legt u drie convocaties en een arrestatiebevel neer.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het sielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet, namelijk dat u asiel aanvraagt omdat u in Georgië problemen kende omwille van uw inzet voor de United National Movement (UNM), dat u deze problemen wil bewijzen en dat er uiteraard een verband is met uw eerdere asielaanvra(a)g(en) (schriftelijke verklaring 4de AA 16.07.2015 vragen 1 & 2). In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw initiële asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten en redenen niet als bewezen werden beschouwd. U slaagde er immers niet in het bewuste videomateriaal waarover u sprak, voor te leggen en er werden verschillende tegenstrijdigheden en inconsistenties in zowel uw eigen verklaringen als tussen de verklaringen van u en uw vrouw vastgesteld. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Uw tweede en derde asielaanvraag werden afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, omdat niet kon worden vastgesteld dat er dergelijke nieuwe elementen aanwezig waren, die de kans minstens aanzienlijk vergroten, dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In onderhavige vierde asielaanvraag is evenmin dergelijk element in uw dossier voorhanden.

De verklaringen die u aflegt hebben immers alle betrekking op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw initiële aanvraag heeft uiteengezet. U verklaart dat u voortdurend probeert uw problemen, die u al aangehaald heeft, te bewijzen, dat ze gelinkt zijn aan uw politieke activiteiten voor de UNM, dat uw advocaat in Georgië u een document heeft doorgestuurd dat zou duidelijk maken dat u grote problemen mag verwachten bij terugkeer (meer bepaald een gevangenisstraf en de dood) en dat het huidige regime in Georgië meedogenloos met u zal afrekenen (schriftelijke verklaring 4de AA 16.07.2015 vragen 1.3, 2.1, 3.1 & 5.1). Er moet echter worden beklemtoond dat uw initiële aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige

aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Het document dat u neerlegt (i.e. de brief van uw advocaat R.N. dd. 9.07.2015, document 1) is niet van die aard dat het de bovenstaande conclusies zou kunnen wijzigen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Aangezien uw asielrelaas om verscheidene redenen niet werd geloofd (zie vorige AA), kan het door u voorgelegde document de vastgestelde ongeloofwaardigheid dan ook niet omkeren. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de brief van uw advocaat slechts een faxkopie omvat en geen origineel, waardoor de authenticiteit van dit document niet nagegaan kan worden – volgens u zal het origineel exemplaar u door uw advocaat met de post opgestuurd worden (schriftelijke verklaring 4de AA dd. 16.07.2015 vraag 3.2 & 5.2), maar tot op heden heeft het CGVS wat dit betreft nog niets ontvangen. Wat betreft de inhoud van deze brief (meer bepaald schrijft uw advocaat dat er op dit moment in Georgië tegen u een gerechtelijk onderzoek loopt wegens uw lidmaatschap van de UNM en dat u een gevangenisstraf wegens politieke redenen riskeert), dient te worden opgemerkt dat, volgens objectieve informatie (waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd), de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 won van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurde. De nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten, bijvoorbeeld de minister van justitie (Tea Tsulukiani werkte tien jaar voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens), de minister verantwoordelijk voor ontheemden en vluchtelingen (als voormalig ombudsman voor de mensenrechten kloeg Sozar Subari jarenlang de slechte omstandigheden in de gevangenissen van Georgië aan) en de ombudsman voor de mensenrechten (Ucha Nanuasjvili leidde jarenlang de mensenrechtenorganisatie Human Rights Center (HRIDC) in Tbilissi). Rechters, het parket, de politie en de directie van de gevangenissen werden grondig hervormd. Dit leidde tot een groter respect voor de mensenrechten. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Op dit ogenblik worden ze gemonitord en werden geen ernstige schendingen van de rechten op verdediging vastgesteld noch gerechtelijke vervolgingen gemotiveerd door politieke overwegingen. Aldus zijn er, in verband met de vervolging die u beweert te vrezen in geval van terugkeer naar Georgië (nl. dat u door het huidige regime zou opgesloten worden, schriftelijke verklaring 4de AA 16.07.2015 vraag 3.1 & 5.1) en in verband met wat uw advocaat schrijft in zijn brief (zie document 1), in het licht van wat voorafgaat, geen ernstige aanwijzingen dat u uw rechten niet zou kunnen doen gelden om in voorkomend geval aan een illegale (indien u geen misbruiken zou hebben gepleegd) of onredelijke (indien u misbruiken zou hebben gepleegd) veroordeling te ontsnappen. Zoals blijkt uit deze beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Verder verklaart u dat uw echtgenote, die nog steeds in België is, ziek is en dat u bij haar wil blijven (schriftelijke verklaring 4de AA 16.07.2015 vraag 6 & 7). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor deze situatie, dient te worden gesteld dat deze redenen van medische en humanitaire aard geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U of uw vrouw dienen zich voor de beoordeling van dergelijke elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een

verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat de aanvraag tot verblijfsprocedures die u indiende (nl. verzoeken tot machtiging van verblijf overeenkomstig artikel 9ter), alle werden afgewezen (meer bepaald op 4.03.2014, 6.10.2014 & 5.02.2015) en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een niet-schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft.”

Waar de bestreden beslissing stelt “Ter staving van uw huidige, vierde asielaanvraag legt u drie convocaties en een arrestatiebevel neer” betreft dit een materiele vergissing die voorkomt uit de feiten van de derde asielaanvraag.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift 3 augustus 2015 in een eerste middel een schending aan van “artikel 48/3 en 4 en 57/6” (sic) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de “beginselen van behoorlijk bestuur” en van het “verbod van willekeur”.

Hij stelt dat de “feiten zoals ze voorliggen zijn bepalend om iemand tot vluchteling te erkennen” en dat onjuiste verklaringen niet noodzakelijk leiden tot de ongegrondheid van de aanvraag; hij laat gelden dat verschillende verklaringen elkaar kunnen aanvullen en dat er moet worden nagegaan of de ingeroepen elementen wel te wijten zijn aan hemzelf. Volgens hem is er “geen enkele feitenvinding gebeurd in die zin dat CGVS zich beperkt heeft enerzijds tot de bewering dat er geen nieuwe elementen zijn die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt”. Volgens verzoeker is het “duidelijk dat de bijkomend ingeroepen informatie wel degelijk van belang zijn en wel degelijk grondig onderzocht moeten worden vooraleer deze aanvraag van verzoeker kan worden afgewezen”.

Hij wijst op de voorgelegde brief van zijn advocaat in Georgië “waarin deze de toestand beschrijft met name dat er een procedure tegen verzoeker is opgestart dewelke neerkomt op een politieke afrekening omdat verzoeker destijds een lid was van de UNM en waarbij wordt geattesteerd dat sprake kan zijn van schijnprocessen en geen garantie voor onafhankelijke rechtspraak”. Verzoeker hekelt dat “het CGVS

heeft ten onrechte de inhoud van dit document niet willen aanvaarden als bewijselement, en stelt gemakkelijkschuldshalve dat de nu regerende partij Georgian Dream op democratische wijze aan de macht is gekomen, doch er wordt niet geantwoord op het feit dat via rechtspraak politieke opposanten zoals verzoeker gevangen gezet worden". Hij stelt dat hij ondertussen de originele documenten in zijn bezit heeft en voegt deze bij zijn verzoekschrift. Hij legt tevens een dagvaarding voor "ingevolge dewelke blijkt dat verzoeker gedagvaard is om verhoord en desgevallend opgesloten te worden". Volgens verzoeker bevestigen deze bijkomende stukken "integraal het asielrelaas van verzoeker en de stukken verdienen een grondig onderzoek". Het is, aldus verzoeker, "volkomen ten onrechte dat CGVS stelt dat verzoeker zijn rechten zal kunnen laten gelden in het land van herkomst en de rechten van verdediging gewaarborgd zijn, terwijl de advocaat R.N. in zijn verklaring juist het tegenovergestelde schrijft, met name dat veroordelingen wegens politieke redenen mogelijk zijn in het land van herkomst".

Verzoeker stelt dat hij "als de dood is om terug te moeten naar zijn land van herkomst om de gemelde redenen en deze angst zelfs zover gaat dat verzoeker thans met een hongerstaking is begonnen in het Centrum voor Illegalen waar hij verblijft".

Indien verzoeker geen internationale bescherming wordt toegekend, vraagt verzoeker "dat de RVV desgevallend zelf de nodige informatie zou opvragen en dus zelf het onderzoek terzake zou verrichten, doch dit enkel indien zou gesteld worden dat er geen mogelijkheid is tot het toekennen van de status van politiek vluchteling noch het terugzenden van het dossier naar het CGVS en ondanks het feit dat verzoeker menen dat het in de eerste plaats aan CGVS en niet aan de RVV toekomt zijn verplichtingen terzake na te komen. Dat anderzijds verzoeker meent dat diens rechten geschonden zijn in de mate waarin er door RVV zou beslist worden dat bijkomende informatie niet door de Raad kan opgevraagd en/of onderzocht worden om welke reden dan ook, en anderzijds deze informatie ook niet door het CGVS is opgevraagd en onderzocht geworden.". Het druist, aldus verzoeker, "in tegen de beginselen van behoorlijk bestuur om zomaar op basis van eigen eenzijdige inzichten de aanvraag van verzoeker te weigeren, waarbij er een duidelijk gevaar van willekeur optreedt, gezien zowel de verklaringen als de stukken zomaar eenzijdig worden afgewezen als zijnde ongeloofwaardig. Dat hoe dan ook dient vastgesteld dat verzoeker thans ook originele documenten bijkomend heeft aangebracht, dewelke alleszins op hun inhoud dienen onderzocht te worden en waarbij deze niet zomaar van de hand kunnen gewezen worden."

2.1.1.2. In een tweede middel voert verzoeker opnieuw een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Hij geeft aan dat de materiële motiveringsplicht vereist dat de beslissing gesteund is op voldoende draagkrachtige motieven; dat de motivering adequaat moet zijn en in evenredigheid met het belang van de beslissing. Uit hetgeen voorafgaat blijkt volgens verzoeker dat dit *in casu* niet gebeurd is.

Hij stelt dat: "In Georgië komen ten aanzien van politieke opposanten tot op heden verscheidene problemen voor van mensenrechtenschendingen; De situatie aldaar is en blijft ernstig en precair en de situatie van verzoeker is in de geschetste omstandigheden ook ernstig. Er is sprake van een manifeste schending van de motiveringsplicht, artikel 48/4 VW, het zorgvuldigheidsbeginsel, en de rechten van verdediging door het feit dat enkel wordt verwezen naar vorige beslissingen." (*sic*).

Volgens verzoeker kan van hem niet verwacht worden dat hij alle elementen die hij aanbrengt bewijst, terwijl van de overheid wel mag verwacht worden dat deze de nodige onderzoeken uitvoert in plaats van zomaar over te gaan tot het nemen van een negatieve beslissing.

2.1.1.3. In een derde middel voert verzoeker nogmaals de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij voert tevens een schending van het fair-play beginsel.

Volgens verzoeker werd *in casu* geenszins *in concreto* gemotiveerd waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet zouden kunnen toegekend worden; er werd geen enkel afdoend onderzoek verricht naar de actuele situatie in Georgië.

Verzoeker stelt dat opdat er sprake zou zijn van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon die dreigt het land te moeten verlaten, het niet noodzakelijk is dat deze persoon aantoonbaar dat hij specifiek wordt gevisieerd om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke

omstandigheden Hij verwijst naar het arrest van 17 februari 2009 van het Hof van Justitie dat volgens hem betreffende de toekenning van subsidiaire bescherming, stelt dat het niet langer nodig is om aan te tonen dat er sprake is van een persoonlijke bedreiging in geval de aanvrager wordt teruggestuurd, doch het reeds voldoende is om een algemeen risico en een willekeurig geweld in het land van herkomst aan te tonen.

Hij laat gelden dat er niet alleen schending aan de orde is van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet maar ook een schending van artikel 3, juncto artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) en dat door het Europees Hof van de Rechten van de Mens werd herhaaldelijk geoordeeld dat Verdragsstaten en de betrokken nationale rechters indringend ("*independent and rigorous*") moeten toetsen of er sprake is van een risico van een behandeling in strijd met art. 3 EVRM. Hij besluit dat hieromtrent geen enkel onderzoek werd gedaan en dat er hieromtrent ook niet werd gemotiveerd.

2.1.1.4. Verzoeker vraagt aan de Raad de bestreden beslissing "*te annuleren en voorafgaand te schorsen en diens bevoegdheid desgevallend uit te putten in volle rechtsmacht. Te zeggen voor recht dat verzoeker gerechtigd is op de status politiek vluchteling dan wel de status subsidiaire bescherming.*".

2.1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "*originele documenten georgisch advocaat verzoeker + vertaling*" en "*dagvaardingen verzoeker + vertaling*".

2.2. Beoordeling

2.2.1. Huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 30 juli 2015 in toepassing van 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers verklaringen -aangaande zijn problemen in Georgië omwille van zijn inzet voor de UNM- betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij reeds bij zijn vorige asielaanvragen had aangebracht.

In het kader van zijn eerste asielaanvraag nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 oktober 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming, gezien geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers asielrelaas. De Raad bevestigde deze beslissing op 30 januari 2014 (RvV 30 januari 2014, nr. 117 940).

In het kader van zijn tweede asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 14 februari 2014 een beslissing van weigering van inoverwegingname. Verzoeker diende hiertegen geen beroep in.

In het kader van zijn derde asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 17 november 2014 een beslissing van weigering van inoverwegingname. De Raad bevestigde deze beslissing op 12 januari 2015 (RvV 12 januari 2015, nr. 136 094).

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.2.2. Ter ondersteuning van zijn vierde asielaanvraag brengt verzoeker volgende nieuwe elementen aan: documenten van verzoekers advocaat ("*Order #18*" van 15 juni 2014, een brief nr. 1554-07/18 van 9 juli 2015 en "*Request-solicitation*" nr. 1554-07/19 van 9 juli 2015), een dagvaarding van 5 juli 2014, een dagvaarding "*zoeken en detentie van een persoon*" van 5 juli 2014, een dagvaarding van 4 augustus 2014 en een dagvaarding van 21 juli 2014.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfdertijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De Raad stelt vast dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt.

De “*Order #18*” [de vertaling vermeldt #19] van 15 juni 2014, waarin gesteld wordt dat R.N. de advocaat is van verzoeker R.M., heeft geen inhoudelijke relevantie voor de beoordeling van verzoekers asielaanvraag, maar bevestigt dat verzoekers advocaat (“*Lawyer R.N. (...) is obliged to protect the interests of citizen of Georgia R.M. in the investigations and in the court, until the final decision*”), wat nog steeds geen vrijgeleide is om (zie arrest RvV van 12 januari 2015, nr. 136 094), valse stukken aan te brengen (“*Bovendien moet wat de drie convocaties en het arrestatiebevel betreft, waarmee u uw verklaringen in het kader van uw derde asielaanvraag tracht te staven en waarover u beweert dat het om originele stukken gaat, worden vastgesteld dat het hier duidelijk om kleurenkopieën gaat. De afgedrukte pixels in de stempels zijn immers duidelijk te onderscheiden*”).

De brief nr. 1554-07/18 van 9 juli 2015 van verzoekers advocaat, waarin gesteld wordt dat er op dit moment in Georgië tegen verzoeker een gerechtelijk onderzoek loopt wegens zijn lidmaatschap van de UNM en dat hij een gevangenisstraf wegens politieke redenen riskeert, vormt geen ernstige aanwijzing voor verzoekers bewering dat hij zijn rechten niet zou kunnen doen gelden om in voorkomend geval aan een illegale of onredelijke veroordeling te ontsnappen. Bovendien komt deze brief bijzonder onprofessioneel voor nu deze geen proceduregegevens bevat.

Uit de informatie in het administratief dossier (“*COI Focus: Georgië: Situation politique*” van 1 april 2015) blijkt daarenboven dat de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 won van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van

november 2003 bestuurde. De nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten, bijvoorbeeld de minister van justitie (Tea Tsulukiani werkte tien jaar voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens), de minister verantwoordelijk voor ontheemden en vluchtelingen (als voormalig ombudsman voor de mensenrechten kloeg Sozar Subari jarenlang de slechte omstandigheden in de gevangenissen van Georgië aan) en de ombudsman voor de mensenrechten (Ucha Nanuasjvili leidde jarenlang de mensenrechtenorganisatie Human Rights Center (HRIDC) in Tbilissi). Rechters, het parket, de politie en de directie van de gevangenissen werden grondig hervormd. Dit leidde tot een groter respect voor de mensenrechten. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Op dit ogenblik worden ze gemonitord en werden geen ernstige schendingen van de rechten op verdediging vastgesteld noch gerechtelijke vervolgingen gemotiveerd door politieke overwegingen. De stelling in het verzoekschrift dat *“het CGVS heeft ten onrechte de inhoud van dit document niet willen aanvaarden als bewijselement, en stelt gemakkelijks halve dat de nu regerende partij Georgian Dream op democratische wijze aan de macht is gekomen, doch er wordt niet geantwoord op het feit dat via rechtspraak politieke opposanten zoals verzoeker gevangen gezet worden”* toont niet aan dat voornoemde informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker bij loutere beweringen blijft die niet gegrond zijn en hij nalaat enige andersluidende objectieve informatie voor te leggen. Het komt nochtans aan verzoeker toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie niet correct is.

De bij het verzoekschrift gevoegde *“Request-solicitation”* nr. 1554-07/19 van 9 juli 2015 van verzoekers advocaat betreft een gesolliciteerd document dat aangeeft dat verzoeker *“an active member of the former governmental party “United national movement of Georgia”* was, waardoor hij *“was forced to go for dwelling to Belgium. As he for several times was called to the public prosecutor’s office of Georgia for interrogation. Criminal-legal persecution initiated against R.M. in Georgia is clearly of a political nature.”* (sic). Zoals hoger gesteld is dit document niet professioneel opgesteld en is het slechts de mening van een burger (advocaat). Geenszins is dit een objectief bewijs dat verzoekers asielrelaas meer is dan loutere beweringen. Inzake deze *“Request-solicitation”* kan eveneens gewezen worden op voornoemde informatie in het administratief dossier.

De dagvaarding van 5 juli 2014, de dagvaarding *“zoeken en detentie van een persoon”* van 5 juli 2014, de dagvaarding van 4 augustus 2014 en de dagvaarding van 21 juli 2014 werden door verzoeker voorgelegd in het kader van verzoekers derde asielaanvraag en aldus reeds beoordeeld door ‘s Raads arrest van 12 januari 2015 (RvV 12 januari 2015, nr. 136 094): *“Waar verzoekers betogen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het ‘nieuw karakter’ van de door hen aangebrachte stukken onvoldoende heeft onderzocht, kunnen zij niet worden gevolgd. Immers zoals hoger blijkt, is verzoekers hun asielrelaas met betrekking tot de cruciale elementen om meerdere redenen ongeloofwaardig waaronder, manifeste tegenstrijdigheden, vaagheden, onaannemelijkheden. Aldus kunnen verzoekers niet voorbijgaan aan de pertinente overwegingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar deze met betrekking tot de door verzoekers in het kader van hun huidige asielaanvraag voorgelegde documenten terecht oordeelt als volgt: “De documenten die u aanhaalt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Aangezien uw asielrelaas om verscheidene redenen niet werd geloofd, kunnen de door u voorgelegde documenten de vastgestelde ongeloofwaardigheid dan ook niet omkeren. Bovendien moet wat de drie convocaties en het arrestatiebevel betreft, waarmee u uw verklaringen in het kader van uw derde asielaanvraag tracht te staven en waarover u beweert dat het om originele stukken gaat, worden vastgesteld dat het hier duidelijk om kleurenkopieën gaat. De afgedrukte pixels in de stempels zijn immers duidelijk te onderscheiden. Hierdoor kan de authenticiteit van deze stukken op geen enkele wijze worden nagegaan en is de bewijswaarde van deze documenten dan ook bijzonder relatief. De documenten zijn dus niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Daarenboven wordt door uw verklaring dat het wel degelijk om originele stukken zou gaan, terwijl het kleurenkopieën betreft, het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag bevestigd.”*

Verzoekers kunnen dit betwisten doch het volstaat niet het tegendeel te beweren, noch kan de loutere bewering dat “dit de wijze is waarop het document ter huize werd gebracht” de geloofwaardigheid herstellen. Er worden dan ook, zoals in de bestreden beslissingen wordt toegelicht, geen stukken

aangebracht waaraan enige bewijswaarde kan worden gehecht.”

Verzoeker brengt geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op deze beoordeling.

2.2.3. De stellingen in het verzoekschrift dat *in casu* geenszins *in concreto* gemotiveerd werd waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet zou kunnen toegekend worden, dat er geen enkel afdoend onderzoek verricht werd naar de actuele situatie in Georgië en dat *“In Georgië komen ten aanzien van politieke opposanten tot op heden verscheidene problemen voor van mensenrechtenschendingen; De situatie aldaar is en blijft ernstig en precair en de situatie van verzoeker is in de geschetste omstandigheden ook ernstig.”* zijn niet dienstig daar in de huidige procedure slechts wordt onderzocht of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, *quod non in casu*.

2.2.4. De Raad wijst erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling in zijn land van herkomst.

Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in, niettegenstaande de commissaris-generaal heeft beoordeeld of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. De Raad doet te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid evenmin uitspraak over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647).

2.2.5. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat de aanvraag tot verblijfsprocedures die u indiende (nl. verzoeken tot machtiging van verblijf overeenkomstig artikel 9ter), alle werden afgewezen (meer bepaald op 4.03.2014, 6.10.2014 & 5.02.2015) en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.”

2.2.6. In zoverre verzoeker nog verwijst naar artikel 13 van het EVRM wijst de Raad erop dat dit artikel het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel waarborgt. De Raad is van oordeel dat verzoeker met

onderhavige procedure beschikt over een beroep dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in voornoemde verdragsbepaling.

2.2.7. Besluit

Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zal moeten ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf augustus tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK